HENSTILLINGER

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS HENSTILLING

af 7. juli 2009

vedrørende et sikkert og effektivt system for fremsendelse af de dokumenter og oplysninger, der vedrører bestemmelserne i Rådets direktiv 2006/117/Euratom

(2009/527/Euratom)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER,

som henviser til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab, særlig artikel 33, stk. 2, og artikel 124, andet led,

som henviser til Rådets direktiv 2006/117/Euratom af 20. november 2006 om overvågning af og kontrol med overførsel af radioaktivt affald og brugt nukleart brændsel [1], særlig artikel 19, stk. 1,

efter høring af det rådgivende udvalg, og

som tager følgende i betragtning:

(1) Medlemsstaternes kompetente myndigheder bør samarbejde om at sikre, at den automatiske procedure for samtykke, der er fastsat i artikel 9, stk. 2, i direktiv 2006/117/Euratom, fungerer efter hensigten.

(2) De berørte medlemsstaters kompetente myndigheder træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at alle oplysninger om overførsler, der er omfattet af dette direktiv, håndteres med behørig omhu og beskyttes mod ethvert misbrug.

(3) Generelle sikkerhedsforholdsregler bør iagttages, når medlemsstaternes kompetente myndigheder behandler enhver oplysning i henhold til direktiv 2006/117/Euratom,

HENSTILLER:

1) Alle oplysninger, som medlemsstaternes kompetente myndigheder behandler i henhold til direktiv 2006/117/Euratom, bør tildeles et beskyttelsesniveau svarende til det niveau, som den anden berørte kompetente myndighed har fastsat.

2) De kompetente myndigheder bør vælge det mest hensigtsmæssige beskyttelsesniveau for at sikre, at den automatiske procedure for samtykke, der er fastsat i artikel 9, stk. 2, i direktiv 2006/117/Euratom, fungerer efter hensigten.

3) Det hensigtsmæssige beskyttelsesniveau bør fastholdes med forskellige forholdsregler i overensstemmelse med medlemsstaternes love og administrative bestemmelser, herunder tavshedspligt, adgang til oplysninger begrænses til dertil bemyndiget personale, databeskyttelseskrav for så vidt angår persondata og generelle tekniske og procedremæssige forholdsregler med henblik på at beskytte oplysningernes fortrolige karakter.

4) Elektroniske forbindelser mellem de forskellige medlemsstaters kompetente myndigheder bør være beskyttet på et niveau svarende til det beskyttelsesniveau, som medlemsstaterne benytter på hver deres område til ikke-digital fremsendelse af dokumenter og oplysninger.

5) Medlemsstaternes kompetente myndigheder bør aftale en fælles standard for disse elektroniske forbindelser.

6) Alle oplysninger, som behandles af de kompetente myndigheder i henhold til direktiv 2006/117/Euratom, og hvor klassifikation er påkrævet i medfør af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser, bør klassificeres med den laveste klassifikationsgrad.

7) Oplysninger, for hvilke yderligere sikkerhedsforholdsregler er påkrævet, bør i strengt nødvendige tilfælde og alene i det nødvendige tidsrum pålægges en højere klassifikationsgrad end den laveste grad, og dette angives med en specifik mærkning.

8) De udstedende kompetente myndigheder, der leverer oplysninger til andre berørte, kompetente myndigheder, bør have ansvaret for at vælge en passende klassifikationsgrad under hensyn til:

[1] EUT L 337 af 5.12.2006, s. 21.

a) deres egne nationale bestemmelser for klassifikation af oplysninger

b) de krav til operationel fleksibilitet og effektivitet, som er nødvendige for at anvende den automatiske procedure for samtykke

c) klassifikationskravenes ekstraordinære karakter.

9) I overensstemmelse med medlemsstaternes love og administrative bestemmelser bør de kompetente myndigheder benytte en klassifikationsmærkning som opført i tabellen med den sammenlignende oversigt over nationale klassifikationsgrader i tillæg 2 til Rådets afgørelse 2001/264/EF af 19. marts 2001 om vedtagelse af Rådets sikkerhedsforskrifter ([1]) og i bilaget til Kommissionens afgørelse 2005/94/EF af 3. februar 2005 om ændring af afgørelse 2001/844/EF, EKSF, Euratom ([2]). Den praktiske klassifikationsvejledning i tillæg 3 til afgørelse 2001/264/EF og i Kommissionens afgørelse 2001/844/EF, EKSF, Euratom af 29. november 2001 om ændring af dens forretningsorden ([3]) kunne benyttes som vejledning til at vælge den mest hensigtsmæssige klassifikationsgrad.

10) Den udstedende kompetente myndighed, der leverer oplysninger, bør specificere gyldighedsperioden for den valgte klassifikationsgrad og eventuelle ændringer af klassifikationsgraden efter udløbet af denne periode.

11) Den udstedende kompetente myndighed kan på ethvert tidspunkt skriftligt kræve en ændring af en tidligere pålagt klassifikationsgrad, herunder eventuelt ophævelse (dvs. afklassificering), reduktion (dvs. nedklassificering) eller forhøjelse af en sådan grad.

12) De kompetente myndigheder, som fik udleveret oplysningerne, bør være forpligtet til at ophæve, ændre eller forhøje klassifikationsgraden i overensstemmelse med disse anmodninger.

13) Den udstedende kompetente myndighed, der leverer oplysningerne, bør — så snart omstændighederne tillader dette — skriftligt anmode om, at den pågældende klassifikationsgrad nedklassificeres eller ophæves (dvs. afklassificeres) helt.

14) I overensstemmelse med »need-to-know«–princippet bør adgang til og besiddelse af oplysninger begrænses internt i de udpegede kompetente myndigheder til de personer, der i kraft af deres funktioner eller forpligtelser har behov for at kende til eller håndtere disse oplysninger. Disse personer bør have sikkerhedsgodkendelse til den relevante klassifikationsgrad, når dette kræves efter medlemsstaternes love og administrative bestemmelser.

15) Denne henstilling er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 7. juli 2009.

På Kommissionens vegne
Andris PIEBALGS
Medlem af Kommissionen

([1]) EFT L 101 af 11.4.2001, s. 1.
([2]) EUT L 31 af 4.2.2005, s. 66.
([3]) EFT L 317 af 3.12.2001, s. 1.